

hvilket jeg efter den Betragtning, jeg har af den almindelige Børnepligt, ligesom vil kalde Kæbsgang. De ærede Medlemmer ville vide, at jeg staar paa det Standpunkt, at jeg holder paa den almindelige Børnepligt, men naar man vil unddrage Militærarbejdere fra Indtællelse, tror jeg rigtignok, at der vil blive Mange, som enten have krumme Fingre eller skæve Tær eller en daarlig Hørelse o. s. v., jeg er bange for, at det vil virke demoraliserende, idet jeg tror, at det vil give Anledning til Bestikkelse. Man spørger dernæst, om man da har beregnet flere Lønningsdage for Underforporaler og Menige, eller om man har forhøjet de Meniges og Underforporalernes Løn? Nei, heller ikke det; af den Fremstilling, som er givet i Lovforslaget, vil man se, at man efter den nuværende Ordning har beregnet 692,275 Rd. 62 St. til Lønninger for Underforporaler og Menige, men at man efter den fremtidige Ordning kun har beregnet 612,697 Rd. 48 St., og man vil altsaa til Lønning af Underforporaler og Menige faae en Mindreudgift af 79,578 Rd. 14 St. Man vil da maasse spørge, om man vil unde Mandstabet bedre og kraftigere Bepsning, om man har beregnet mere til Naturalforpleining og maasse til Sygevæsenet eller til Beklædning, om man maasse vil give Mandstabet en smukkere Mundering. Heller ikke det er Tilfældet, thi man vil se, at der til Naturalforpleining, Sygevæsen og Beklædning hidtil er beregnet 504,747 Rd. 22 St., hvormod man paa disse Poster ved den fremtidige Ordning kun har beregnet 480,780 Rd. 90 St., altsaa en Mindreudgift af 23,966 Rd. 28 St. Til Naturalforpleining, Sygevæsen, Beklædning og Lønning af Underforporaler og Menige faar man saaledes en Mindreudgift af omtrent 100,000 Rd. Ser man derimod hen til Lønningerne for Officerer, bliver Gaaden løst. Man har hidtil til Officerernes Lønning beregnet 761,530 Rd., men ved det nu forelagte Lovforslag har man beregnet 881,850 Rd. Man vil saaledes til Lønning af Officerer efter Forslaget faae en Merudgift af 120,320 Rd. og tager man Lønningerne til Officerer, Auditorforpset, Forpleiningsforpset, Lægeforpset, Dyrlegeforpset, Officierer, forskjellige Embeds- og Bestillingsmænd, Underofficererne, Haandværkerne og Spillemandene, fortsat Lønningerne til Hærens Embeds- og Bestillingsmænd under Et, vil man se, at der efter den nuværende Ordning dertil er beregnet 1,437,098 Rd. 92 St., hvormod man ved den fremtidige Ordning vil faae en Udgift af 1,709,566 Rd. 50 St. Her er altsaa Gaaden løst; thi man vil efter Forslaget faae en Merudgift til disse Hærens Embeds- og Bestillingsmænd, som jeg har tilladt mig at kalde dem, af 272,467 Rd. 74 St. Jeg nævner disse Tal overfor de Herrer, som ere Modstandere af almindelig Børnepligt, for at vise, at det i Grunden ikke er Mandstabets Uddannelse, der koster saa mange Penge. Ja, jeg

kan godt forstaa, at de Herrer ville sige, at man, naar man vil have almindelig Børnepligt, maa have flere faste Officerer, idet Rekruttilgangen stiger, men jeg kan ikke indse, at der med Hensyn til Mandstabets Uddannelse i Grunden har været Mangel paa Officerer, især hvis man vilde være gaaet til at ligeliggjøre Udførelseskredsen lidt mere. — Hvad angaar Grundtanken i nærværende Lovforslag, gaar den i modsat Retning af, hvad jeg havde ønsket. Jeg vilde have ønsket, at vi vare gaaede mere over til almindelig Folkeopdrætning eller i det Spor, som Hærløven af 1867 anviser, men det har man ikke gjort; man er gaaet mere over til den staaende Hær, som er det Modsatte af det Princip, jeg kunde have ønsket fulgt. Vel har jeg set i Motiverne, at det vilde blive meget vanskeligt at faae Reservecorps og Underofficerer, men naar vi ikke stille Betingelserne for dem slet saa høit, tror jeg vist, at det ikke vilde blive saa vanskeligt at faae dem, og paa den anden Side kan jeg ikke indse Andet, end at Reservecorpsene saavel som de midlertidige Underofficerer have udvist ligesaa stor Dygtighed og Tapperhed i Felten som de faste Officerer. De Herrer ville altsaa se, at Forslaget gaar i en Retning, som jeg ikke kan billige, idet jo netop den væsentligste Udgift i Loven er knyttet til det store Officers- og Underofficerspersonale, som man ønsker at have. — Flere ærede Medlemmer have allerede udtalt sig om de enkelte Afsnit i Loven, og jeg kan ikke undlade at gøre det Samme, idet kun Jaa have udtalt mine Ansuelser. Jeg skal ikke opholde mig ved det første Afsnit, men derimod sige et Par Ord om det næste, der handler om Afdelingernes Garnisonering, som man foreslaar tildels at lade Ministeren faae Raadighed over. I og for sig har jeg ikke Noget imod, at man ved Lov fastsætter Hærens Garnisonssteder; men naar jeg ser hen til Lovforslaget og til de Udtalelser, der ere frenkommne fra den høitærede Minister, maa jeg være en bestemt Modstander af den i Lovforslaget trufne Ordning, idet man der-efter vil garnisonere den overveiende Del af Tropperne paa Sjælland, en mindre Del paa Fyen og kun saa i Sylland. Jeg er imod denne Ordning af to Grunde. For det Første mener jeg, at man saavel fra Rigsdagens som fra Regeringens Side saavidt mulig skal undgaa at henføre til, at det blot er Sjælland, der i Krigstid skal forsvares; thi det kunde maasse virke uheldig paa Folket ved at vække Uvillie imod at ofre de Midler, som kræves til Forsvarsvæsenet. Dernæst er jeg bange for, at forskjellige Kommuner, som i de senere Aar med store Opoffrelser have opført store militære Bygninger, saasom Kaserner, Depotbygninger, Greerhusene osv., kunde blive forurettede; eller at man i alt Fald maatte tage Penge af Statskassen for at erstatte dem disse Offre og derved endnu mere bebyrde Hærbudgettet. — Ved Lovforslagets Forelæggelse udtalte den høitærede Minister, og det